

PROGRAM WYCHOWAWCZY
KATOLICKIEGO LICEUM OGÓLNOKSZTAŁCĄCEGO
im. św. Maksymiliana Kolbego
w Szczecinie

„W wychowaniu chodzi właśnie o to, ażeby człowiek stawał się coraz bardziej człowiekiem – o to, ażeby bardziej był, a nie tylko więcej miał; aby więc poprzez wszystko, co ma, co posiada, umiał bardziej i pełniej być człowiekiem, to znaczy, ażeby również umiał bardziej być nie tylko z drugimi, ale i dla drugih”

Jana Paweł II Przemówienie w UNESCO (02.06.1980)

ZAŁOŻENIA PRACY WYCHOWAWCZEJ

Praca wychowawcza w Katolickim Liceum Ogólnokształcącym podporządkowana jest założeniu, że pierwszym Wychowawcą jest Jezus Chrystus. W związku z tym wszystkie działania wychowawcze winny być podporządkowane Jego nauce.

Szkoła nasza nie tylko przekazuje wiedzę, ale przede wszystkim uczy myśleć i wzrastać w mądrości. Szkoła rzetelnie chce przekazać prawdę i uczy, jak ją odkryć; chce podtrzymać i rozwijać pasję poznawczą ucznia. Istotnym rysem naszej szkoły jest fakt, że nie oddzielamy dydaktyki od wychowania. Podkreślamy, że świat wartości jest nie mniej ważny jak wiedza i umiejętności.

Program wychowawczy zakłada pracę w czterech wymiarach i uwzględnia:

Wymiar religijny

Największą wartością dla nas jest Bóg. Chcemy, aby proces wychowania zmierzał do takiego ukształtowania wychowanka, by odkrył on prawdę o Bożej Miłości i umiał na nią odpowiedzieć, by zrozumiał Boży plan wobec swego życia i pozwolił prowadzić się Słowu Bożemu, by odnalazł swoje miejsce pośród innych ludzi w Kościele.

Szkoła nasza uczestniczy w wychowawczym posłannictwie Kościoła, które polega na ukazywaniu wszystkim dróg zbawienia, aby czas spędzony w szkole był kształtowaniem ducha, wiązał się ze wzrostem pobożności i dojrzałości religijnej. Chcemy te cele osiągnąć poprzez codzienną modlitwę przed i po lekcjach, uczestnictwo w Eucharystii szkolnej, stałą opiekę prefekta szkoły, katechezę, rekolekcje wielkopostne i dni skupienia, uczestnictwo w wspólnotach i ruchach Kościoła, ukazywanie wzoru osobowego patrona szkoły, uczestnictwo w uroczystościach Kościoła lokalnego.

Wymiar kulturowy – patriotyczny

Po Bogu największą wartością dla wychowawców i wychowanków naszej szkoły jest Ojczyzna – Polska. Jesteśmy Polakami. Chcemy, aby w życiu naszej szkoły, we wszystkich wymiarach był widoczny szacunek i miłość dla narodowego dziedzictwa, kultury, historii, literatury i języka. Chcemy, odwoływać się do tożsamości narodowej opartej na kulturze łacińskiej i chrześcijańskiej na lekcjach języka polskiego, historii, katechezy, geografii. Na każdym miejscu w szkole ważna jest dla nas troska o czystość i poprawność języka polskiego. Przywiązujemy dużą wagę do wycieczek po Polsce, których celem będzie poznawanie piękna

ziemi, kultury i historii ojczystej. Jako społeczność szkolna chcemy, święta i rocznice narodowe obchodzić uroczyście.

Wymiar osobowościowy

Chcemy aby nasz wychowanek był człowiekiem szczęśliwym. Uznajemy, iż szczęście jest jedynie osiągalne jako owoc dążenie do prawdy o sobie i sensie swojego życia. Tylko prawda uszczęśliwia i wyzwala. Prawda ta z jednej strony mówi o mojej małości, egoizmie, z drugiej strony jest to radosna PRAWDA o tym kim ma m się stać, do jakiej wielkości zostałem powołany. Jest to prawda o ludzkiej zachłanności dominacji, ale równocześnie PRAWDA o powołaniu ludzi do harmonii między sobą i Bogiem Rozziew między tymi dwoma prawdami jest tym co stwarza konieczność wychowania(także siebie samego). Jeśli wychowanekowi nie pokażemy jego egoizmu i pychy (bez poczucia wyższości, bo i z nami nie jest lepiej) skazujemy go na stagnację i unieszczęśliwiający narcyzm. Jeśli jednak z drugiej strony wychowanek nie będzie miał żywej świadomości radosnej PRAWDY o swoim powołaniu możemy popaść w zniechęcenie czy nawet rozpacz.

Kształtować osobowość uczniów chcemy poprzez:

- ukazanie niepowtarzalności osoby ludzkiej,
- formację duchową – praca Wychowawcy, Katechety, ,
- kształtowanie kultury osobistej,
- konieczność poznawania siebie poprzez naukę, umiejętne korzystanie z dóbr kulturalnych oraz środków masowego przekazu,
- wyrabianie poczucia godności i odpowiedzialności uzdatniającej do twórczego działania,
- prawidłowe rozumienie wolności jednostki, by uczeń świadomy własnej wartości rozumiał innych, a otaczającą go rzeczywistość umiał właściwie wykorzystać do swego rozwoju,
- zdobywanie umiejętności obrony słusznych przekonań – własnych i cudzych,
- zdyscyplinowanie i samokontrolę,
- umiejętność pracy w zespole,
- uczenie samodzielności (w podejmowaniu i rozwiązywaniu zadań).

Wymiar wspólnotowy

Chcemy w naszych uczniach kształtować świadomości, że życie w społeczeństwie jest wpisane w psychikę człowieka, a dobro społeczne jest jednym z zadań życia ludzkiego.

Dlatego nie obca w naszej szkole będzie problematyka życia rodzinnego(zadania jej członków oraz przygotowanie do życia w małżeństwie – wychowanie prorodzinne). W pracy z uczniem chcemy kształtować postawy altruistyczne, eliminować zachowania egoistyczne, uczyć poszanowania własności indywidualnej, klasy, szkoły i społeczeństwa.

GLÓWNE KIERUNKI I FORMY REALIZACJI PROGRAMU

Formacja nauczyciela – wychowawcy

To nauczyciel stanowi tak naprawdę program wychowawczy szkoły. Wychowawca musi pokochać prawdę i dobro, czyli nieustannie siebie przekraczać ku innym. Decyzja pójścia ku prawdzie i dobru oznacza zawsze przesuwanie ciężaru swego życia poza siebie, ku innym ludziom, ku Bogu

Wychowawca:

- patrzy w dal i ma szeroko otwarte oczy; dostrzega nie tylko chwilę obecną, ale konsekwencje tej danej chwili
- jest realistą, dostrzegającym zarówno strony pozytywne, jak i negatywne własnych wysiłków
- nie działa tylko w swoim własnym imieniu, lecz w imieniu samego Boga, choć Ten pozostawia mu wolność wyboru metod i środków
- nie jest malkontentem, lecz optymistą, dostrzegającym w swoich wysiłkach (które nigdy nie będą w pełni doskonałe) nie tyle owoc własnej pracy, ale także i przede wszystkim rezultat współpracy z Bogiem, który jest głównym wychowawcą
- nie działa chaotycznie i przypadkowo, lecz swoje wysiłki (precyzyjnie i dobrze zaprogramowane) wypisuje w perspektywie planu Bożego
- ma świadomość działania w imieniu Boga, którego jest szczególnym ambasadorem

Współpraca szkoły z rodzicami

Rodzice będąc pierwszymi odpowiedzialnymi za wychowanie dzieci, mają prawo wolnego wyboru szkoły dla własnych dzieci. Wybierając Liceum Katolickie zobowiązują się współdziałać i żyć zasadami chrześcijańskimi. Zakładając, że rodzina może nie w pełni akceptuje inspirację chrześcijańską nauczania, nie będzie jednak utrudniać realizacji przedstawionego projektu wychowawczego. Rodzice powinni :

- być świadomi i odpowiedzialni swoich wyborów i współpracować aktywnie zgodnie z wytycznymi projektu wychowawczego,
- budować relacje szczere z innymi członkami wspólnoty szkolnej i uczestniczyć możliwie jak najlepiej we wszystkim co dotyczy doświadczenia wychowawczego dzieci
- uczestniczyć poprzez sugestie i aktywną obecność w realizacji zaprogramowanych zajęć i w rozwiązywaniu problemów szkolnych,
- uczestniczyć w inicjatywach proponowanych przez szkołę

ZADANIA WYCHOWAWCY KLASY

W zakresie poznania ucznia, tworzenia zespołu klasy i pracy z uczniem

Naczelnym zadaniem Wychowawcy jest prowadzenie Ucznia w świadomości, że sprawcą wszystkiego jest Bóg, w Nim jest największe dobro i do Niego należy odnosić wszystko co nas spotyka. Wychowawca jest rzecznikiem ucznia i klasy.

Podjmuje następujące formy pracy z uczniem:

- poznanie ucznia poprzez rozmowy, obserwację Jego reakcji, zachowań.
- rozeznanie sytuacji rodzinnej, domowej.
- kształtowanie osobowości z zaakcentowaniem jej niepowtarzalnego charakteru, uświadamianie konieczności ciągłej pracy nad sobą. Towarzystwo w procesie dojrzewania ucznia.
- odnoszenie się do ucznia z przyjaźnią i szacunkiem, z równoczesnym stawianiem Mu wysokich wymagań.
- troska o uczniów przebywających w internatach i mieszkających na stancjach – kontakt z opiekunami w internacie.
- dbałość o bezpieczeństwo, zdrowie, życie – dyżury podczas przerw,

- walka z uzależnieniami – nikotyna, alkohol, narkotyki, sekty (włączenie specjalistów do współpracy ze Szkołą).
- indywidualna pomoc w rozwiązywaniu trudności, zaradzanie sytuacjom konfliktowym.
- właściwie pojęte dobro ucznia daje Wychowawcy prawo postawienia mu wymagań zgodnych z założeniami wychowawczymi Szkoły. W przypadku trudności próbuje rozwiązywać je wraz z uczniem. Gdy uczeń rezygnuje ze współpracy i neguje podstawowe założenia Szkoły, wpływając destrukcyjnie na proces wychowawczy. Wychowawca musi zdecydowanie reagować, zgodnie z postanowieniami Rady Pedagogicznej i Statutem Szkoły.
- ocena postawy i zachowania ucznia uwzględniająca opinie osób uczących.
- formułowanie opinii o uczniu umożliwiające mu staranie się o nagrody i stypendia instytucji pozaszkolnych.
- w wypadku, gdy uczeń powierzy Wychowawcy swoje sprawy osobiste, Wychowawcę obowiązuje zachowanie tajemnicy w tej dziedzinie.
- opieka nad uczniami i klasą na zajęciach poza Szkołą.
- Integracja zespołu poprzez wyjazdy, rozmowy, dyskusje, uroczystości klasowe, wspólne wyjścia do muzeum, kina, teatru, filharmonii, wycieczki.
- przygotowanie do życia we wspólnocie z szczególnym wskazaniem, że dobro jednostki tkwi w dobru wspólnym. Wyrobienie umiejętności krytycznej oceny dokonujących się w państwie i społeczeństwie przemian. Uzmysłowanie konieczności włączania się w życie społeczne i polityczne.
- wychowanie w duchu tradycji narodowej, kształtowanie świadomego patriotyzmu, umiłowania Boga i Ojczyzny przy zachowaniu szacunku dla innych kultur i religii.
- prowadzenie dokumentacji klasy.

W zakresie współpracy z Rodzicami

Wychowawca musi mieć na względzie, że wychowanie jest najlepszym dziedzictwem jakie Rodzice mogą zostawić swoim dzieciom, stąd Jego funkcja służebna wobec tych, którzy oddają Mu swoje dzieci.

Mając na względzie współdziałanie z Rodzicami i tworzenie wspólnoty wychowującej: Uczniowie – Rodzice – Nauczyciele, Wychowawca podejmuje następujące formy pracy:

- rozmowy indywidualne przy objęciu wychowawstwa w danej klasie, mające na celu poznanie wychowanka, jego możliwości, sytuacji zdrowotnej, warunków w jakich żyje.
- rozmowy indywidualne prowadzone w czasie całego pobytu ucznia w Szkole, także na prośbę Rodziców – służą temu godziny konsultacji.
- zebrania na początku roku, śródsemestralne i kończące semestr, służące omówieniu osiągnięć, wyników w nauce, zachowania Ucznia.
- współdział Rodziców w uroczystościach szkolnych – rozpoczęcie, zakończenie roku, opłatek, studniówka, pielgrzymka klas maturalnych na Jasną Górę, szkolne Msze święte.
- włączanie się Rodziców w codzienne życie Szkoły – pomoc i organizowanie imprez kulturalnych, zabaw.
- wspólne wyjazdy na wycieczki klasowe.

- formacja Rodziców na spotkaniach poprzedzających wywiadówki (formacja duchowa, zagadnienia z dziedziny pedagogiki.).

ZADANIA UCZNIA

Do zadań ucznia należy:

- odpowiedzialne zaangażowanie się we własną formację osobową i społeczną,
- szacunek i akceptacja w duchu chrześcijańskim innych ludzi
- jak najlepszego wykorzystania własnych uzdolnień, dając z siebie wszystko co możliwe, aby rozwijać się jako człowiek, chrześcijanin i Polak
- bycia dyspozycyjnym wobec inicjatyw: kulturalnych, społecznych, religijnych, sportowych, rekreacyjnych proponowanych przez szkołę

IDEAŁY WYCHOWAWCZE SZKOŁY

- Szacunek dla własnej wiary i Kościoła.
- Tolerancja i szacunek wobec innych narodów i religii.
- Szacunek dla pracy (także fizycznej).
- Szacunek dla prawa.
- Szacunek dla rodziców i innych autorytetów społecznych.
- Uczciwość.
- Godność własnej osoby.
- Miłość i szacunek dla innych.
- Prace nad sobą i dążenie do doskonałości.
- Chrześcijańska hierarchia wartości.
- Zasady etyki chrześcijańskiej.
- Dbłość o nieustanny rozwój wiedzy.
- Wierność przyrzeczeniom i zobowiązaniom.
- Wolność odpowiedzialna.
- Kultura osobista.
- Wolność od nałogów.
- Szacunek dla życia rodzinnego i miłości małżeńskiej.
- Szacunek dla osób chorych i kalekich. Szacunek dla kultury (muzyka, sztuka, malarstwo, itp.)
- Umiejętność korzystania z masowej informacji.